

[Landbrugsministeren.]

som Helhed, at man giver et Studetilskud; det er ogsaa en lille Kreds af Landbrugere, der faar denne Fordel.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen vil jeg sige, at jeg naturligvis var forbedret paa, at det ærede Medlem vilde melde sig som Modstander af Forslaget, men jeg synes, det er ejendommeligt, naar det ærede Medlem nu staar op og luffer de liberale Ideer og modsætter sig al Planøkonomi og anden „Russerpolitik“, og jeg ved ikke hvad. Saa synes jeg egentlig, at hvis der skal være nogen Mening i, at det ærede Medlem gav de Oplysninger, han fremsatte om Stigningen i Detailpriserne fra 1914 til nu, skønt Landbrugets Priser nu ligger nede paa Halvdelen af, hvad de var før 1914, saa maa Meningen være den, at der skal gribes ind over for disse Forhold; ellers er der ingen Mening i at fremsætte saadanne Oplysninger, og jeg venter mig derfor fra det ærede Medlem Forslag om Planøkonomi med Hensyn til Handel med og Fordeling af Varer her i Landet. Ellers kan jeg ikke se megen Mening i hans Udtalelser.

Det ærede Medlem rettede det Spørgsmaal til mig, om private ikke kan eksportere til Belgien, og det samme maa vel ogsaa have været Meningen med det ærede Medlem Hr. Thomsens Udtalelser. Jeg skal hertil sige, at dengang vi fik de nuværende Forhold at arbejde under, den meget stærke Begrænsning af Creatureksporten — en Tid var den helt nede paa $\frac{1}{5}$ —, da nedsatte Landbrugsministeriet — ligesom vi har gjort det i andre Tilfælde — et Udvalg bestaaende af Landbrugets egne Folk, valgt af deres Organisationer, og af de private Eksportører, som hidtil har foretaget Eksporten, til at administrere disse Forhold. Og naar vi saa har sluttet Overenskomst med de forskellige Lande, ogsaa med Belgien, og har opnaaet, at Belgien, for nu at nævne det, har lovet at modtage et vist Antal Dyr om Ugen, naturligvis mod at vi yder noget til Gengæld, saa er det givet, at Regeringen ogsaa har Pligt til at overholde en saadan Overenskomst. Det er for at kunne overholde saadanne Forpligtelser, man har et Udvalg, hvori baade private og Landboernes egne valgte Repræsentanter har Sæde. Og naar de skal overholde de trufne Aftaler, er de naturligvis nødt

til at gøre Eksporten til et Monopol. Det er indlysende.

Det kan ikke nytte, at man saa lader alle og enhver eksportere efter Forgodtbefindende, for saa er det klart, at naar vi staar med, lad os sige 4 000—5 000 Dyr om Ugen paa Markedet og kun kan komme af med 1 000, saa gaar det hele i Fisk, saa bliver det umuligt for Regeringen at overholde de Aftaler, der er truffet. Derfor maa de forskellige Eksportører, som der kan være Tale om for disse Varers Vedkommende, udstyres med et Monopol, og her har man ikke alene, naar Talen er om Creatureksporten, men ogsaa angaaende Eksporten af andre meget vigtige Landbrugsprodukter, hvor vi har det samme Forhold, naturligvis først og fremmest maattet staa paa det Standpunkt, at man maa lade Eksporten blive hos de Eksportører, der hidtil har haft den, dem, der har oparbejdet Eksporten gennem Aarene, og som har gjort et stort Arbejde herfor. Det er naturligvis dem, der først og fremmest har Krav paa at faa den formindskede Eksport, vi nu har. Hvorvidt det er rigtigt, at man fortsætter med, at disse udelukkende skal have Eksporten, skal jeg ikke udtale mig om. Jeg tror nok, man bliver nødt til — og det har jeg givet Udtryk for, ogsaa over for andre Eksportvarer —, at man maa tage Hensyn til visse Producenter, der staar bagved, enten det er private eller Andelsorganisationer, naar de samler sig paa anden Maade og ønsker Eksporten foretaget af andre Folk. Men man kan ikke tilsidesætte de gamle Eksportører, i alt Fald maa de have første Ret i de første Aar. Det er det, der er sket i dette Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen udtalte, at de private har alt for stor Indflydelse i Udvalget. Jeg tror ikke, at denne Anke har nogen som helst Berettigelse. Jeg har ikke hørt nogen som helst Beklagelse fra Landbrugernes egne valgte Repræsentanter i det Udvalg, gaaende ud paa, at de private skulde have for stor Indflydelse i Udvalget, og saa længe Landbrugernes egne af Organisationerne valgte Folk er tilfredse med Samarbejdet med disse Folk, kan jeg ikke se, der er Grund til at tilsidesætte de private Interesser i Udvalget.

Angaaende det specielle Forhold, som det ærede Medlem Hr. Thomsen og for øvrigt